

Húsvéti körlevél a Magyar Református Egyház minden gyülekezete és intézménye számára

„Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?” (Mt 27,46)

„Miközben ezekről beszélgettek, maga Jézus állt meg közöttük, és így köszöntötte őket: Békesség nektek!” (Lk 24,36)

Kedves Testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

Olyan időt élünk, amelyre a kegyelemből adatott földi úton biztosan sokáig emlékezni fogunk. Alig jutottunk túl a járvány által meghatározott nehéz időszakon, máris pusztító háború következménye határozza meg napjainkat. Menekültáradat indult el keletről nyugat irányába. Nemzetünk és református egyházunk kárpátaljai részét újabb csapás érte. Nem szenvedett még azon a tenyéryni szülőföldön élő kis közösség eleget, hogy újra őket éri ez a veszélyektől nem mentes embert próbáló élethelyzet? Mintha az Isten hátat fordított volna, és nem látná az emberi gyalázatot és az abból fakadó szenvedést. Örök emberi kérdések ezek, és leginkább akkor jelennek meg, amikor nehéz helyzetbe jutunk.

Az Ige üzenete azt mondja nekünk, hogy Isten nem feledkezik meg az ő népéről. Az ószövetségi próféták igehirdetése számtalan esetben ezt az üzenetet közvetíti számunkra. Az Egyiptomban kipusztításra ítélt, az Assíria által lerohant, majd később a Babilóniába elhurcolt nép Isten gondviselése által mindig megmaradt. Az Újszövetség tanúságtétele pedig arról szól, hogy Ő egészen más utat választva minden nép számára Fiában Megváltót küldött, kinek útja a szenvedés irányába tartott. A nagypénteki kereszt arra emlékeztet bennünket, hogy Isten csak egyetlen esetben hagyta el az embert, akkor is az Ő szeretett Fia esetében tette ezt meg. Jézus a zsoltárirót idézve szólalt meg a golgotai kereszten. Isten segíteni akar az emberen, nem hagyja magára teremtményét. Ez a megváltó cselekedet Jézus Krisztusban valósult meg.

A nagypéntek a bűnök miatti áldozatról szól, a húsvét pedig a feltámadás csodája által ad reményt az embernek. A feltámadott Jézus a kétségek között lévő tanítványok között jelent meg: békességet és örömet hozott a bizonytalanságban élőknek. Nem véletlenül énekeljük a húsvéti énekben: „az élet pedig feltámadott”. Az Ige üzenete minden helyzetben megerősít minket. Amikor elcsügged a lelkünk, erősítsen meg bennünket az élet reménye. A Krisztus által felkínált békesség legyen velünk életünk minden pillanatában. Béke legyen a világban, és béke legyen a szívünkben a feltámadás ünnepén. Áldott húsvétot kívánunk református egyházunk minden gyülekezetének, magyar népünk minden tagjának és az egész teremtettségnek!

2022.húsvétján

<i>Balog Zoltán s.k. püspök Dunamelléki Református Egyházkerület</i>	<i>Veres Sándor s.k. főgondnok</i>	<i>Steinbach József s.k. püspök Dunántúli Református Egyházkerület</i>	<i>Dr. Nemes Pál s.k. főgondnok</i>
<i>Kató Béla s.k. püspök Erdélyi Református Egyházkerület</i>	<i>Tókécs Zsolt s.k. főgondnok</i>	<i>Szenn Péter s.k. püspök Horvátországi Református Keresztyén Kálvini Egyház</i>	<i>Kel József s.k. főgondnok</i>
<i>Zán Fábrián Sándor s.k. püspök Kárpátaljai Református Egyház</i>	<i>Nagy Béla s.k. főgondnok</i>	<i>Csúry István s.k. püspök Királyhágómelléki Református Egyházkerület</i>	<i>Bara Lajos István s.k. főgondnok</i>
<i>Halász Béla s.k. püspök Szerbiai Református Keresztyén Egyház</i>	<i>Székely Károly s.k. főgondnok</i>	<i>Géresi Róbert s.k. püspök Szlovákiai Református Keresztyén Egyház</i>	<i>Porubán Ferenc s.k. főgondnok</i>
<i>Pásztor Dániel s.k. püspök Tiszáninneri Református Egyházkerület</i>	<i>Dr. Molnár Pál s.k. főgondnok</i>	<i>Dr. Fekete Károly s.k. püspök Tiszántúli Református Egyházkerület</i>	<i>Molnár János s.k. főgondnok</i>